

Lid, at Silkeborg-Berning Banen kunde blive erhvervet. Ved Besvarelsen af det Spørgsmaal, hvorvidt Reglerne i Kommunallovens § 48, tredie Stykke, bør komme til Anvendelse, hvor Spørgsmaalet er om Bevillingen af Tilskud til Anlæg af Jernbaner, maa der formentlig skjælnes mellem det Tilfælde, hvor Amtsraadet af egen Drift, fri Tilskyndelse, beslutter sig til at give saadant Tilskud, og det Tilfælde, hvor Amtsraadet foranlediges dertil ved en Lovbestemmelse, der endogaa gjør det til Betingelse for Anlægget af Jernbanen, at et saadant Tilskud kommer tilstede. I første Tilfælde, altsaa hvor Amtsraadet af egen Tilskyndelse bestemmer sig til at støtte Anlægget af en Jernbane ved Tilskud, skulde jeg nærmest være tilbøjelig til at antage — jeg maa iøvrigt gjøre det med det Forbehold, at det i ethvert Fald kommer an paa de konkrete Omstændigheder, som man ikke kan overse her; det er altsaa i Almindelighed jeg udtaler den Anskuelse —, at Bevillingen af saadanne Tilskud maa tilveiebringes paa en saadan Maade, som er bestemt i Kommunallovens § 48, tredie Stykke, idet det maa betragtes som et Tilskud, som det der hedder, til Understøttelse af offentlige Indretninger. Men det forekommer mig rigtigt nok, at Forholdet er et ganske forskjelligt i det andet Tilfælde, hvor der er en Lovbestemmelse for, at Amtsraadet maa tilveiebringe et saadant Tilskud, naar et Jernbaneanlæg skal finde Sted. I dette Tilfælde forekommer det mig nemlig, at Sagen ved denne Lovbestemmelse bliver gjort til et bestemt amtsskommunalt Anliggende, der maa afgjøres paa almindelig Maade efter § 45, i et Møde og ved simpel Majoritet. Loven af 16de Juni d. A. indeholder jo en saadan Bestemmelse uden at give nogenformig Antydning af, at Reglen i Kommunallovens § 48, 3die Stykke skal følges, og det er endog Tilfældet, at den ikke kan følges, idet det nemlig kun er for et Aar ad Gangen, at saadanne Tilskud som de i § 48, 3die Stykke omtalte kunne bestemmes. Det er altsaa klart, forekommer det mig, at hvis man ved Behandlingen af Loven havde ment, at Fremgangsmaaden efter § 48 3die Stykke vilde være fornøden, maatte Loven have givet Regler for, hvorledes den i dette Tilfælde skulde komme til Anvendelse, thi efter sit Indhold kan den ikke komme til Anvendelse, idet Tilskudet ikke gives for et enkelt Aar, men gjentager sig i 15 Aar. Efter dette kan jeg ikke Andet end anse det for utvivlsomt, at Amtsraadet har været fuldt berettiget til at anvende

den Fremgangsmaade, det har brugt, og at der ikke er nogen Anledning til at gjøre Indvending derimod.

N. Rasmussen: Det er min Erfaring, at ved lignende Leiligheder have Amtsraadene fulgt den Fremgangsmaade, at de have handlet efter Kommunallovens § 48, 3die Stykke. Dette er sket ved private Jernbaneanlæg, og jeg skjønner ikke, at der er nogenformig Forskjel paa, enten Amtsraadet bevilger Penge efter Loven af 1873, hvorved de private Jernbaneanlæg fremmes, eller efter Loven fra iaar. Denne Lov henstiller Udelse af Bidrag som en frivillig Sag til Amtsraadet, og jeg skjønner ikke rettere, end at deri ligger, at Loven betragter det som et Anliggende, der ikke hører indensfor Amtskommunens egentlige Anliggender, og at man altsaa maa fordrø, at Kommunallovens § 48 3die Stykke bliver bragt i Anvendelse for at sikre sig, at ikke et lille Flertal skal paaføre Amtet en betydelig Udgift, som, naar man gik frem efter Kommunallovens § 48 3die Stykke, ikke vilde blive bevilget. Jeg tror ikke, at vi skulle give slip paa Kommunallovens § 48. Det kan være meget store Pengebevillinger, hvorom det dreier sig, og efter Kommunallovens Aand og Bæsen synes det klart nok, at et Jernbaneanliggende er udenfor, hvad Kommunalloven tænker paa, at Amtsraadet skulde bevilge Midler til. Det er altsaa min Tankgang, at det er rettest, at Amtsraadene bør holde sig til Bestemmelserne i Kommunallovens § 48.

Clausager: Den høitærede Indenrigsminister mente, at der kunde skjælnes mellem det Tilfælde, hvor Amtsraadet af egen Tilskyndelse ønsker at yde Tilskud til Jernbaneanlæg, og saa det Tilfælde, hvor en Lov bestemmer, at Banen kun vil blive bygget, forsaavidt Amtsraadet indvilger i at yde Tilskud. Dette staaer for mig som en noget egen Opfattelse. Jeg kan ikke finde den Forskjel, der er tilstede mellem det Tilfælde, hvor Amtsraadet af fri Tilskyndelse ønsker at give Tilskud, og saa det Tilfælde, hvor det isølge en særlig Lov, men ligeledes af fri Villie yder Tilskudet; thi den paagældende Jernbanelov indeholder jo ingen Forpligtelse for Amtsraadet til at give Tilskudet, den siger kun, at, forsaavidt der er afgivet en Erklæring om, at Amtsraadet vil yde Tilskud, vil Banen komme til Udførelse. Jeg kan altsaa ikke Andet end formene, at Kommunallovens Bestemmelse i § 48 3die Stykke maa